Vidgade möjligheter att bryta upp lagakraftvunna fastighetstaxeringar

Av kammarrättslagman Jan Sundin

Vid 1981 års allmänna fastighetstaxering — den senaste — gäller en ny bestämmelse om rätt till besvär i särskild ordning. Det är 23 kap 2 § punkt 7 fastighetstaxeringslagen (FTL) som lyder:

"Den som enligt 21 kap 1 § får föra talan mot fastighetstaxeringsnämnds beslut får före utgången av femte året efter taxeringsåret anföra besvär, om fastighet på grund av att underlaget för taxering av fastigheten har varit felaktigt eller ofullständigt har åsatts väsentligt annorlunda taxering än som bort ske".

Enligt 21 kap 1 § äger — bortsett från kommun — båda sidor, således både fastighetsägaren och taxeringsintendenten, rätt att anföra besvär över fastighetstaxeringsnämndens beslut. Både taxeringsintendenten och fastighetsägaren får således åberopa den nya regeln i punkt 7.

Motsvarande bestämmelser gäller för övrigt enligt 31 kap § FTL vid särskild fastighetstaxering.

Det är som sagts fråga om en helt ny extraordinär besvärsregel. Man kan anta att bestämmelsens tillämplighet har prövats av länsrätter i fråga om 1981 års fastighetstaxering, möjligen även vid senare särskild fastighetstaxering. Möjligt är att någon av kammarrätterna prövat frågan om bestämmelsen är tillämplig. Några avgöranden från regeringsrätten torde däremot icke föreligga.

Redan tidigare fanns en annan möjlighet att i extraordinär ordning få en lagakraftvunnen fastighetstaxering prövad. Det är den bestämmelse som finns i punkt 8 av 23 kap 2 § FTL. Där anges att rätt till besvär i särskild ordning föreligger — för samma parter och inom samma tid som enligt punkt 7 — "om eljest sådana omständigheter föreligger som bort föranleda väsentligt annorlunda taxering och särskilda skäl föreligger för prövning av besvären".

När det gäller sistnämnda bestämmelse — den infördes 1969[1] — finns ett antal rättsfall från regeringsrätten. Det vill synas som om denna besvärsregel stundom vållar problem.

I fortsättningen kommer svårigheterna för domstolarna sannolikt att öka, när det finns två olika regler.

[1] Ds Fi 1969:7 och prop 1969:147

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-02 16:35:50

Jag bortser i detta sammanhang från att det redan före 1969 fanns möjligheter att få en lagakraftvunnen fastighetstaxering prövad i särskild ordning. Jag syftar då på sådana fall som att en fastighet genom förbiseende inte har blivit taxerad, att en fastighet har upptagits såsom skattepliktig fastän den är undantagen från skatteplikt, att fastighet har blivit dubbeltaxerad och ytterligare några fall. Jag bortser även från den vid 1981 års fastighetstaxering nya besvärsregeln om extraordinära besvär, ''om förvaltningsdomstol genom lagakraftägande beslut i mål om fastighetstaxering har frångått behörig myndighets anvisning om riktvärde för visst värdeområde och fastigheten rör fastighet inom samma värdeområde''.

Allmänt om bakgrunden till den nya besvärsregeln

Frågan om en utvidgning av reglerna om extraordinär besvärsrätt vid fastighetstaxering togs upp av 1976 års fastighetstaxeringskommitté i ett betänkande ''Förseningsavgift vid allmän fastighetstaxering (Ds B 1980:4). Kommittén[2] fann att erfarenheterna från tidigare fastighetstaxeringar visade att uppgifterna i fastighetsdeklarationerna ganska ofta visade sig vara felaktiga eller ofullständiga. Sådana brister i uppgiftslämnandet var, menade kommittén, en av felkällorna vid fastighetstaxeringen. Någon mera allmän undersökning av bristerna i uppgiftslämnandet syntes inte ha utförts, sade kommittén, men i fråga om skogsfastigheter, där bristerna enligt kommitténs mening var störst, hade kommittén gjort en egen undersökning. Av denna framgick att deklarationerna i många fall varit mycket dåligt ifyllda. Särskilt gällde detta om värdefaktorn grovskogsprocent, den faktor som enligt kommittén är den faktor som är svårast att uppskatta men samtidigt är den viktigaste.

Även om man saknade en mer allmän undersökning om arten och omfattningen av oriktigt uppgiftslämnande hade man enligt kommittén en ganska god uppfattning om förhållandena. Brister förekommer främst i fråga om fastigheternas storlek, särskilt bostadsyta och arealer av olika slag av mark, samt i fråga om standarddetaljer och sådana egenskaper som markens godhetsklass, skogsfastighetens virkesförråd, skogens grovskogsprocent och liknande.

Effekten av ett bristfälligt uppgiftslämnande var givetvis, menade kommittén, en ökad risk för oriktig taxering, en risk som dock varierade starkt beroende på omständigheterna i det enskilda fallet. Situationen kunde ofta vara sådan att granskaren omedelbart kunde konstatera att en uppgift i fastighetsdeklarationen var felaktig och att den riktiga uppgiften fanns tillgänglig i det övriga materialet som fastighetstaxeringsnämnden hade att tillgå. Då uppkom enligt kommittén inte någon effekt på taxeringen. Samma sak gällde då någon

[2] a a s 41 och f

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-02 16:35:50

uppgift visserligen var felaktig men i så pass ringa omfattning att schabloniseringen vid värderingen tog över verkan av oriktigheten.

Så fortsatte kommittén sitt resonemang. De förbättrade värderingsmetoder som skulle användas vid 1981 års allmänna fastighetstaxering *förutsatte* att underlaget för fastighetstaxeringsnämndernas beslut så långt möjligt var korrekt. Även om bristerna i fastighetsdeklarationerna i många fall inte gav någon direkt effekt på taxeringsutfallet så ökade de generellt risken för felaktiga fastighetstaxeringar.

Kommittén diskuterade härefter olika möjligheter att höja kvaliteten på uppgiftslämnandet. Bland annat övervägde kommittén en reformering av påföljdssystemet vid oriktig fastighetsdeklaration, främst med inkomsttaxeringens regler om skattetillägg och förseningsavgift som förebild. När det gällde skattetillägg fann kommittén att de svårigheter som mötte när det gällde att utforma ett system med sådant tillägg vid fastighetstaxeringen var så stora att de inte uppvägde fördelarna med ett sådant system. Kommittén anförde i detta sammanhang några intressanta synpunkter.

Förhållandena vid fastighetstaxeringen skiljer sig i många avseenden från dem som råder vid inkomsttaxeringen. Fastighetstaxeringen tar inte direkt sikte på att påföra fastighetsägaren skatt utan att bestämma underlaget för en senare skatteberäkning. De uppgifter som efterfrågas i fastighetsdeklarationen har generellt sett visat sig vara svårare att ange med precision och noggrannhet än de uppgifter som efterfrågas vid inkomsttaxeringen. I uppgifterna som lämnas ligger ofta ett visst mått av bedömning eller uppskattning, till exempel i fråga om åkermarks godhet, skogens grovskogsprocent m m. Andra uppgifter kan vara svåra att ange korrekt därför att det inte alltid går att entydigt ange vad som efterfrågas, till exempel vad som ingår i bostadsyta. För en ytterligare grupp kan det vara svårt att ta reda på fakta, till exempel i fråga om byggnads ålder huruvida en större renovering medför att en byggnad skall anses vara yngre än som framgår av nybyggnadsåret. I det praktiska taxeringsarbetet hade man inte känt behovet av ett sanktionssystem liknande det vid inkomsttaxeringen alltför starkt.

Den nödvändiga förbättringen av underlaget vid fastighetstaxeringen borde enligt kommittén i stället ske på annat sätt än genom ett sanktionssystem. En möjlighet var att ge myndigheterna ökade möjligheter till kontroll, främst genom en besiktning av fastigheterna. Även en vidgad rätt till extraordinära besvär eller att på annat sätt i efterhand ompröva en taxering som grundar sig på oriktiga uppgifter borde kunna leda till att man i större utsträckning än tidigare fick korrekta uppgifter att lägga till grund för fastighetstaxeringen.

Kommittén återkom till frågan om utvidgade möjligheter till besvär i särskild ordning i ett senare betänkande samma år, ''Besvärsregler vid allmän fastighetstaxering, följdändringar m m'' (Ds B 1980:8).[3] Till en början redo-

[3] a a s 153 of

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-02 16:35:50

gjorde kommittén för den regel som numera finns i punkt 8 av 23 kap 2 § och som infördes 1969. Kommittén redogjorde även för några rättsfall som rörde tillämpningen av denna besvärsregel. Praxis i fråga om tillämpningen av denna regel visade enligt kommittén att felaktiga uppgifter av en fastighetsägare under vissa omständigheter ansetts motivera extraordinär besvärsrätt. Förutom att de felaktiga uppgifterna skall leda till en väsentligt annorlunda taxering syntes enligt kommittén av ett rättsfall kunna dras den slutsatsen att de lämnade uppgifterna inte bara objektivt sett visat sig vara felaktiga utan även att det inte framstått som ursäktligt av fastighetsägaren att lämna uppgifterna i fråga.

Därefter gjorde kommittén en jämförelse med motsvarande regler vid inkomsttaxeringen. Jämförelsen gav vid handen att vid båda taxeringarna uppställs ett väsentlighetskrav. Vid inkomsttaxeringen har man dessutom ett nyhets- och ursäktlighetskrav. Vid fastighetstaxering däremot uppställs kravet att det skall föreligga särskilda skäl för prövning av besvären. Även en annan olikhet föreligger, fortsatte kommittén. Vid inkomsttaxeringen har endast den skattskyldige rätt att anföra besvär. Däremot har taxeringsintendenten möjlighet att få till stånd rättelse enligt reglerna om eftertaxering. Enligt dessa regler krävs inte att taxeringen skall ändras med ett väsentligt belopp utan det räcker med att beloppet inte är ringa.

Närmare om motiveringen

Nuvarande möjligheter att i efterhand rätta till en taxering som blivit oriktig på grund av ett felaktigt eller ofullständigt underlag var enligt kommittén klart otillfredsställande. Detta gällde särskilt i de fall där bristerna i underlaget berodde på att fastighetsägaren i deklarationen eller annan handling hade lämnat felaktiga eller ofullständiga uppgifter. Kommittén ansåg att det i dessa fall fanns anledning att utöka möjligheten att ändra en åsatt taxering. Härmed skulle man även få en ordning som mer anknöt till de regler som gällde vid annan beskattning, där man genom eftertaxering e d kunde rätta till fel som har föranletts av oriktigheter i deklarationsmaterialet.

Av visst intresse är också vad kommittén vidare anför. De invändningar som kan resas mot att lägga en felaktig eller ofullständig deklaration till grund för ett skattetillägg föreligger enligt kommitténs mening inte om det endast är fråga om att rätta till ett oriktigt taxeringsresultat. Det är i dessa fall inte fråga om att påföra en avgift eller att utdöma en sanktion utan i stället att åstadkomma ett taxeringsresultat som skulle ha blivit följden om fastighetsägaren från början hade lämnat korrekta och fullständiga uppgifter. Med hänsyn härtill är det i princip utan betydelse av vilken anledning fastighetsägaren har lämnat det felaktiga materialet. Även om det eventuellt kan ha varit ursäktligt att lämna en felaktig uppgift kan det inte hävdas att fastighetsägaren åsamkas någon rättsförlust genom att felet rättas till och hans fastighet blir korrekt

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-02 16:35:50

taxerad. Genom att bortse från anledningen till att fastighetsägaren har lämnat ett bristfälligt material undgår man även gränsdragningsproblem när det gäller att bedöma om det har varit ursäktligt att lämna en uppgift som visat sig vara oriktig.

Speciellt angående bedömningsfrågor

Kommitténs slutsats blev att rättelse i princip borde få ske så snart det kan konstateras att fastighetsägaren har lämnat en felaktig eller ofullständig uppgift. Mer tveksamt kunde det dock vara om taxeringsunderlagets bristfällighet berodde på nämnden eller på dess bedömning av det bristfälliga materialet. I det sistnämnda fallet fanns det enligt kommitténs mening inte anledning att frångå den allmänt gällande principen att avgöranden i bedömningsfrågor får angripas genom de ordinära besvärsmedel som står till buds.

När det gäller denna fråga gör kommittén ett uttalande som i detta sammanhang är av intresse. Även om felaktigheten i underlaget har uppstått på grund av den beslutande myndighetens handlande, föreligger enligt kommitténs mening vissa skäl som talar för att i vart fall inte tillåta en ändring till fastighetsägarens nackdel. Har t ex nämnden vid en besiktning av fastigheten mätt bostadsytan fel kan det vara tveksamt om detta skall få läggas till grund för en ändring av beslutet till fastighetsägarens nackdel på annat sätt än genom besvär i ordinär ordning. Det kan sägas att den enskilde i detta och liknande fall bör kunna lita på att myndigheten införskaffar ett korrekt material och att ett beslut som grundar sig härpå i vart fall inte sedan ordinarie besvärstid har gått ut skall kunna ändras till hans nackdel. Det kan å andra sidan, fortsätter kommittén, inte påstås att den enskilde åsamkas någon egentlig rättsförlust, eftersom det inte är tal om att fatta något annat beslut än det som skulle ha blivit resultatet om alla fakta från början hade varit kända och riktiga.

Kommitténs slutsats blir därför följande. Den anser att det inte finns skäl att behandla felaktigheter i deklarationsmaterialet på olika sätt beroende på vem som har orsakat felet. Så snart en felaktig eller ofullständig uppgift i deklarationsmaterialet kan konstateras bör det således i princip finnas möjlighet att rätta till taxeringen i efterhand.

Besvärsrätt för såväl för högt som för lågt taxeringsvärde

Kommittén betonar att den förda diskussionen avser fall av såväl för lågt taxeringsvärde som för högt sådant. Den sistnämnda situationen torde dock, säger kommittén, föreligga mer sällan och har i första hand endast teoretiskt intresse. I den mån den uppkommer framstår det dock som ett rättvisekrav att möjlighet till en omprövning av taxeringen ges även till fastighetsägarens fördel i samma utsträckning som till hans nackdel.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-02 16:35:50

Departementschefens syn på frågan

Det av kommittén framlagda förslaget berördes i någon mån i en proposition 1980/81:111, som eljest främst gällde frågan om möjlighet för en fastighetstaxeringsnämnd att mot ägarens vilja besiktiga en fastighet. Sedan departementschefen redogjort för kommitténs förslag om utvidgad besvärsrätt uttalade han[4] att intresset av att få likformiga och rättvisa taxeringar talade för en utvidgning av besvärsrätten på sätt kommittén föreslagit. Mot detta står dock enligt departementschefen intresset av att lagakraftägande beslut skall stå fast.

Departementschefen delade uppfattningen att det föreligger ett behov att kunna rätta felaktiga taxeringar om oriktigt eller bristande taxeringsunderlag föreligger. Den utvidgade besvärsrätt som kommittén föreslagit syftar till att åstadkomma ett taxeringsresultat som skulle ha blivit följden om fastighetsägaren från början hade lämnat korrekta och fullständiga uppgifter. Fastighetsägaren åsamkas således inte någon egentlig rättsförlust. Departementschefen anslöt sig därför till kommitténs uppfattning att denna besvärsrätt bör föreligga. Av skäl som här inte skall beröras ansåg han dock att man borde avvakta med att ta slutlig ställning till en senare tidpunkt.

Han återkom till frågan i en proposition 1981/82:19[5] där han anförde några synpunkter på frågan om begreppet väsentligt annorlunda taxering men i övrigt upprepade vad han i stort sett sagt tidigare.

Väsentligt annorlunda taxering

Härom skall inte sägas mer än att någon absolut värdegräns inte skall föreligga. Som väsentligt annorlunda taxering skall anses även fall då indelningen i taxeringsenheter bör ändras eller då beskattningsnaturen bör ändras.

Några synpunkter

Om man bortser från punkterna 1—6 i 23 kap 2 § FTL finns såsom framgår av det tidigare anförda två olika regler om extraordinär besvärsrätt vid fastighetstaxering. Båda punkterna får åberopas av taxeringsintendenten och fastighetsägaren. På grund av att punkt 7 kommer före punkt 8 är det naturligt att först pröva om punkt 7 är tillämplig. Att så bör ske framgår även av att man i punkt 8 har uttrycket ”eljest”.

Punkt 7 är avsedd — i varje fall enligt fastighetstaxeringskommittén — att användas främst som ett eftertaxeringsinstrument. Den som lämnat felaktiga eller ofullständiga uppgifter i sin fastighetsdeklaration skall visserligen inte riskera någon sanktion, liknande skattetillägg, men han skall kunna drabbas av något som har stora likheter med eftertaxering.

---

[4] a a s 37
[5] a a s 81

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-02 16:35:50

Det egendomliga förhållandet föreligger således numera att det finns två möjligheter att genom vad som kan liknas vid eftertaxering rätta felaktiga fastighetstaxeringar. Regeringsrätten har nämligen, som kommittén säger, i ett rättsfall med stöd av nuvarande punkt 8 ansett att extraordinär besvärsrätt kan föreligga, om de lämnade uppgifterna objektivt sett visat sig felaktiga och det dessutom inte framstår som ursäktligt av fastighetsägaren att lämna uppgifterna i fråga.

I punkt 7 talas om att underlaget för taxering har varit felaktigt eller ofullständigt. Vad menas då med uttrycket ''underlaget''? När det gäller vanlig taxering är en förutsättning för eftertaxering att en oriktig uppgift lämnats i självdeklarationen. En felaktighet eller ofullständighet i taxeringsunderlaget är inte samma sak som en oriktig uppgift i en deklaration. Man kan överhuvud taget fråga sig vad som avses med underlaget för taxering. Fastighetstaxeringskommittén har i sitt betänkande 1980:4, s 41, besvarat frågan. Underlaget är, säger kommittén, i första hand uppgifter som lämnas av fastighetsägare, i fastighetsdeklaration enligt fastställt formulär. Därutöver har, fortsätter kommittén, taxeringsnämnden tillgång till ytterligare material som kompletterar fastighetsdeklarationen eller som kan användas till kontroll av deklarationens uppgifter. Här avses fastighetstaxeringsavi, föregående fastighetsdeklaration, uppgifter från byggnadsnämnd om meddelade byggnadslov, uppgifter från fastighetsbildningsmyndighet m m.

Enligt vanligt språkbruk räknas till underlaget för en myndighets avgörande alla fakta som ligger till grund för myndighetens beslut. I första hand avses i de flesta fall de uppgifter som lämnas av en sökande eller — när det gäller olika former av beskattning — deklarant i en skriftlig handling. I många fall är dessa uppgifter endast en del av beslutsunderlaget. Vid inkomsttaxering förekommer kontrolluppgifter av olika slag, uppgifter som utan anmaning sänds till den granskande taxeringsnämnden. I många fall har en taxeringsnämnd möjlighet att anmana både deklaranten och andra att lämna uppgifter om deklarantens förhållanden. De uppgifter som en taxeringsnämnd på detta och andra sätt erhåller läggs i många fall till grund för nämndens beslut om taxering. Därmed utgör uppgifterna underlag för taxering.

Det vill synas som om kommittén och även departementschefen närmast tänkt sig att punkt 7 skall användas vid felaktiga och ofullständiga fastighetsdeklarationer. Detta har emellertid ingalunda kommit till uttryck i lagtexten. Enligt ordalagen bör punkt 7 kunna åberopas så snart en felaktighet eller ofullständighet föreligger i vad som allmänt sett kan betraktas som underlaget för fastighetstaxeringsnämndens avgörande. Som exempel härpå kan nämnas att nämnden fått en felaktig arealuppgift[6] från en fastighetsbildningsmyndighet. Ett annat exempel är att nämnden till grund för sitt avgörande lägger en

[6] Arealen framgår av den förtryckta deklarationsblanketten

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-02 16:35:50

uppgift hämtad ur en tidigare fastighetsdeklaration, som kanske lämnats av en tidigare ägare av fastigheten. Ett tredje exempel är iakttagelser gjorda av någon ledamot av fastighetstaxeringsnämnden vid en besiktning.

Om detta antagande är riktigt innebär det att möjligheterna att ''eftertaxeringsvägen'' komma åt att rätta felaktiga fastighetstaxeringar är vida större än möjligheterna att genom eftertaxering rätta en vanlig inkomsttaxering. Detta förefaller överraskande. På sätt och vis överensstämmer tanken med de tankar som kommittén uttalade om att fastighetsägaren inte drabbas av någon rättsförlust på det sätt som skulle ha blivit fallet om riktiga uppgifter förelegat redan från början.

Det återstår att se hur regeringsrätten kommer att tillämpa reglerna i detta avseende. Det är möjligt att regeringsrätten anser att endast felaktigheter eller ofullständiga uppgifter i en fastighetsdeklaration kan utgöra grund för att tillämpa punkt 7. Då återstår att avgöra vad som skall betecknas som en felaktig eller ofullständig uppgift i en sådan deklaration. Kommittén har sagt att det generellt visat sig vara svårare att ange med precision och noggrannhet de uppgifter som efterfrågas i en fastighetsdeklaration än de uppgifter som efterfrågas vid inkomsttaxeringen. I uppgifterna vid fastighetstaxering ligger, som kommittén säger, ofta ett visst mått av bedömning eller uppskattning. Hur skall man till exempel bedöma situationen om en fastighetsägare i sin deklaration anger åkermarkens godhet som god men den visar sig vara mycket god eller om en skogsägare uppger grovskogsprocenten som efter ortsförhållandena normal men den visar sig ligga över den normala? I vilka fall kan man då tala om felaktiga eller ofullständiga uppgifter?

En annan fråga som kan bli aktuell är i vilken mån man får använda vad som kan kallas eftersyn för att konstatera om en uppgift är oriktig eller ofullständig. Anta att en skogsägare som saknar skogsbruksplan uppger att han har för orten normal skogstillgång på sin fastighet. Fyra år senare tvingas han enligt gällande skogsvårdslag upprätta skogsbruksplan. Planen visar att virkesförrådet vida överstiger det normala för orten. Har fastighetsägaren då lämnat en oriktig uppgift?

Man kan även fråga sig om det är rimligt att en fastighetstaxering skall få rivas upp flera år senare, om den situation föreligger som kommittén skisserar. Anta att fastighetsägaren beräknat bostadsytan på sitt hus till 100 kvadratmeter. Vid besiktning mäter nämnden ytan och beräknar den — felaktigt — till 150 kvadratmeter. Några år senare visar det sig att en riktig uppmätning skall ge en bostadsyta av 200 kvadratmeter. En felbedömning av fastighetstaxeringsnämnden — en grov sådan — skulle således kunna göra att nämndens beslut rivs upp i extraordinär väg.

Man har en känsla av att både kommittén och departementschefen anser att kravet i likformiga och rättvisa fastighetstaxeringar väger tungt och att intresset av att lagakraftvunna taxeringar skall stå fast kommer i andra hand.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-02 16:35:50

När det gäller den vanliga taxeringen kommer man till rätta med åtskilliga felaktigheter genom vad som kallas eftergranskning av taxeringarna. När det gäller fastighetstaxering förekommer — såsom kommittén också anför — ingen egentlig eftergranskning, beroende på att personella resurser härför saknas. Tillgänglig personal måste i stället tas i anspråk för att handlägga fastighetsägarbesvär. I stället för att utöka möjligheterna att eftertaxeringsvis riva upp lagakraftvunna fastighetstaxeringar — kanske på ett icke avsett sätt — hade det varit mer logiskt att tillföra större personalresurser för vanlig eftergranskning. Det är inte tillfredsställande för en fastighetsägare att efter flera år få besked om att hans taxeringsvärde ändras. Allmänheten bör kunna lita på att lagakraftvunna taxeringar blir gällande.

Som tidigare sagts kan båda sidorna åberopa punkt 7 för att få rättelse till stånd. Det kan innebära att i samma mål — under förutsättning att det fastslås att en uppgift är bristfällig — taxeringsintendenten kan hävda att den riktiga uppgiften bör leda till en höjning av taxeringsvärdet, medan fastighetsägaren kan hävda att den riktiga uppgiften bör leda till en sänkning av samma värde. Det avgörande är i sådana fall vad som är den riktiga uppgiften, och därom kan man stundom hysa olika meningar.

Under de närmaste åren kommer man troligen att få en del avgöranden av regeringsrätten när det gäller tillämpning av den nya regeln. Det skall bli av stort intresse att se hur bestämmelsen kommer att tolkas.

Till sist en reflektion av allmän natur. När det gäller fastighetstaxering har man inordnat möjligheterna att eftertaxera i reglerna om extraordinär besvärsrätt. Vid den vanliga taxeringen däremot har man som bekant ett fristående eftertaxeringsinstitut. Som kommittén påpekar har tanken att arbeta samman dessa båda slags regler diskuterats i fråga om inkomsttaxeringen, se prop 1956:150 s 115. Dåvarande departementschefen fann tanken i och för sig tilltalande. Den kan vara skäl att ånyo dryfta denna fråga. När det gäller fastighetstaxering har man samma möjligheter för den enskilde och för det allmänna att få en taxering som vunnit laga kraft omprövad. I fråga om inkomsttaxeringen är möjligheterna ingalunda lika stora för den enskilde som för det allmänna att få till stånd en omprövning. För det allmänna räcker det i de flesta fall med att det fastslås att en uppgift är felaktig för att få en prövning till stånd. För den enskilde krävs som bekant att mycket mer är uppfyllt. Där mäts ingalunda med lika mått.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-02 16:35:50

"Jag väljer Capitex...

...de är steget före när det gäller program för privatekonomi till persondatorer".

- ***SKATTEBERÄKNING*** *(Taxering -84)*
- ***KALKYLPROGRAM*** ***(Boendekalkyler)***
- ***REAVINSTBERÄKNINGAR*** ***(Aktier, Fastigheter)***
- ***UC*** *(Kreditupplysningar)*
- ***CFD*** *(Kommunikation med fastighetsdata)*

Vill Du veta mer, ring oss idag!

CAPITEX

LINKÖPING 013-10 21 85 vx KALMAR 0480-174 00 STOCKHOLM 08-52 07 20

Kupongen skickas till: CAPITEX AB, S:t Larsgatan 31, 582 24 LINKÖPING

JA TACK, skicka mig mer information om

☐ SKATTEBERÄKNINGAR
☐ KALKYLPROGRAM
☐ UC
☐ CFD
☐ REAVINSTBERÄKNINGAR, aktier
☐ REAVINSTBERÄKNINGAR, fastigheter

Namn: .....
Adress: .....
Postadress: .....
Tel: .....

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-02 16:35:50